

บทที่ ๑

บทนำ

* _ * _ * _ * _ * _ * _ *

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ แผนการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจังหวัดชลบุรี

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุและแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น

๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอ และแผนชุมชน

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากแผนพัฒนายุทธศาสตร์เป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุ และแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ขั้นตอนที่ ๑ การเตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ขั้นตอนที่ ๒ การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ
- ขั้นตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน
- ขั้นตอนที่ ๔ การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น
- ขั้นตอนที่ ๕ การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ขั้นตอนที่ ๖ การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ ๗ การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๘ การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ ๙ การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นการวางแผนพัฒนาระยะยาวเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการพัฒนา การปกครอง และการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายการพัฒนา ตลอดจนยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

* _ * _ * _ * _ * _ * _ *

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของท้องถิ่น

* _ * _ * _ * _ * _ * _ *

๒.๑ สภาพทั่วไป

๒.๑.๑ ลักษณะที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดชลบุรีตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย หรือริมฝั่งทะเลตะวันออกของอ่าวไทย ประมาณเส้นรุ้งที่ ๑๒ องศา ๓๐ ลิปดา - ๑๓ องศา ๓๔ ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๐ องศา ๔๕ ลิปดา - ๑๐๑ องศา ๔๕ ลิปดาตะวันออก ระยะทางจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔ (ถนนสายบางนา - ตราด) รวมระยะทางประมาณ ๘๑ กิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีเส้นทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗ หรือ MOTORWAY (กรุงเทพมหานคร - ชลบุรี) ระยะทาง ๗๙ กิโลเมตร ใช้ระยะเวลาในการเดินทางประมาณ ๔๕ นาที

จังหวัดชลบุรีมีพื้นที่ทั้งสิ้น ๒,๗๒๖,๘๗๕ ไร่ (๔,๓๖๓ ตารางกิโลเมตร) คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๕ ของพื้นที่ประเทศไทย (พื้นที่ของประเทศไทยประมาณ ๓๒๐,๖๙๖,๘๗๕ ไร่ หรือ ๕๑๓,๑๑๕ ตารางกิโลเมตร) มีอาณาเขตดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดกับจังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศใต้	ติดกับจังหวัดระยอง
ทิศตะวันออก	ติดกับจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดระยอง
ทิศตะวันตก	ติดกับชายฝั่งทะเลตะวันออกของอ่าวไทย

๒.๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดชลบุรีมีการผสมผสานกันมากถึง ๕ แบบ ทั้งที่ราบลูกคลื่นและเนินเขา ที่ราบชายฝั่งทะเล ที่ราบลุ่มแม่น้ำบางปะกง พื้นที่สูงชันและภูเขา รวมถึงเกาะน้อยใหญ่อีกมากมาย

ที่ราบลูกคลื่นและเนินเขาของชลบุรี พบได้ทางด้านตะวันออกของจังหวัด ในเขตอำเภอบ้านบึง พนัสนิคม หนองใหญ่ ศรีราชา บางละมุง สัตหีบ และบ่อทอง พื้นที่นี้มีลักษณะสูง ๆ ต่ำ ๆ คล้ายลูกกระพรวน ปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่ถูกใช้ไปในการปลูกมันสำปะหลัง สำหรับที่ราบชายฝั่งทะเลนั้นพบตั้งแต่ปากแม่น้ำบางปะกง ถึงอำเภอสัตหีบ เป็นที่ราบแคบ ๆ ชายฝั่งทะเลมีภูเขาสูงเล็ก ๆ สลับเป็นบางตอน ถัดมาคือพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำบางปะกง มีลำน้ำคลองหลวงยาว ๑๓๐ กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่ที่อำเภอบ่อทองและอำเภอบ้านบึง ผ่านพนัสนิคม ไปบรรจบเป็นคลองพานทองไหลสู่แม่น้ำบางปะกง โดยดินตะกอนอันอุดมสมบูรณ์จากการพัดพาของแม่น้ำบางปะกงนี้เอง ได้ก่อให้เกิดที่ราบลุ่มเหมาะสมต่อการเกษตรกรรม ส่วนพื้นที่สูงชันและภูเขานั้น อยู่ตอนกลางและด้านตะวันออกของจังหวัด ตั้งแต่อำเภอเมืองชลบุรี บ้านบึง ศรีราชา หนองใหญ่ และบ่อทอง ที่อำเภอศรีราชานั้นเป็นต้นน้ำของอ่างเก็บน้ำบางพระ แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคหลักแห่งหนึ่งของชลบุรี

จังหวัดชลบุรีมีชายฝั่งทะเลยาวถึง ๑๖๐ กิโลเมตร ทั่วแห่งคดโค้งสวยงาม เกิดเป็น หน้าผาหิน หาดทรายทอดยาว ป่าชายเลน ฯลฯ ซึ่งอ่าวหลายแห่งสามารถพัฒนาไปเป็นท่าจอดเรือ กำบังคลื่นลมได้เป็นอย่างดี อาทิ ท่าจอดเรือรบที่อำเภอสัตหีบ เป็นต้น สำหรับเกาะสำคัญ ๆ มีอยู่ ไม่น้อยกว่า ๔๖ เกาะ เช่น เกาะสีชัง เกาะค้างคาว เกาะรีน เกาะไผ่ เกาะลอย เกาะล้าน เกาะครก เกาะสาก เกาะขาม และเกาะครามที่อยู่ในเขตทหารเรือของอำเภอสัตหีบ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และ อนุบาลเต่าทะเลที่หายากและใกล้สูญพันธุ์ของไทย เป็นต้น โดยเกาะเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นปราการ ธรรมชาติ ช่วยป้องกันคลื่นลม ทำให้ชลบุรีไม่ค่อยมีคลื่นขนาดใหญ่ ต่างจากจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด ซึ่งมักมีคลื่นใหญ่กว่า ด้วยเหตุนี้เองชายฝั่งของชลบุรีจึงเต็มไปด้วยท่าจอดเรือประมง และ เหมาะแก่การสร้างท่าจอดเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ อาทิ ท่าเรือแหลมฉบัง เป็นต้น

ภูมิประเทศอันหลากหลายดังกล่าว หล่อหลอมให้ชลบุรีสามารถพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การพาณิชย์ การท่องเที่ยวและ การคมนาคมที่สะดวกสบาย

๒.๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดชลบุรีมีลักษณะอากาศแบบมรสุมเขตร้อน (TROPICAL CLIMATE) โดยได้รับอิทธิพล จากทั้งลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ในช่วงเดือนสิงหาคม – ตุลาคม และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างเดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ ส่งผลให้จังหวัดชลบุรีมีฤดูกาลแตกต่างกัน อย่างชัดเจน ๓ ฤดู ได้แก่

ฤดูร้อน เดือนมีนาคม – พฤษภาคม อากาศค่อนข้างอบอ้าว แต่ไม่ถึงกับร้อนจัด

ฤดูฝน เดือนสิงหาคม – ตุลาคม มีฝนตกกระจายทั่วไป โดยมักตกหนักในเขตป่า

และภูเขา

ฤดูหนาว เดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ อากาศไม่หนาวจัด ทว่าเย็นสบาย ท้องฟ้า สดใส ปลอดโปร่ง และมีแดดตลอดวัน นับเป็นช่วงเวลาซึ่งชายหาดจะคึกคักไปด้วยนักท่องเที่ยว ส่วน ภาคเกษตรในฤดูนี้เป็นเวลาที่ค่อนข้างแล้ง เพราะฝนทิ้งช่วงหลายเดือน

๒.๑.๔ การปกครองและประชากร

ปัจจุบันจังหวัดชลบุรีแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๑ อำเภอ ๙๒ ตำบล ๖๘๗ หมู่บ้าน โดยมีอำเภอต่าง ๆ ดังนี้ อำเภอเมืองชลบุรี พนสนิมคม บ้านบึง พานทอง ศรีราชา บางละมุง สัตหีบ หนองใหญ่ บ่อทอง เกาะสีชัง และเกาะจันทร์ การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑๐ แห่ง เทศบาลตำบล ๓๓ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๕๓ แห่ง และมีรูปแบบการปกครองพิเศษ ๑ แห่ง ได้แก่เมืองพัทยา แยกจากการปกครองของอำเภอบางละมุง เนื่องจากเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับ นานาชาติ ซึ่งมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖) รวม ๑,๓๓๘,๖๕๖ คน เป็นชาย ๖๕๖,๕๓๗ คน (คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๐๔ ของประชากรทั้งหมด) และหญิง ๖๘๒,๑๑๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๙๖ ของประชากร ทั้งหมด) มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๗๐๖,๒๗๗ ครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากร จำนวน ๓๐๖.๘๒๒ คน ต่อตารางกิโลเมตร

ที่มา : WWW.CHONBURI.GO.TH

๒.๑.๕ หน่วยราชการ

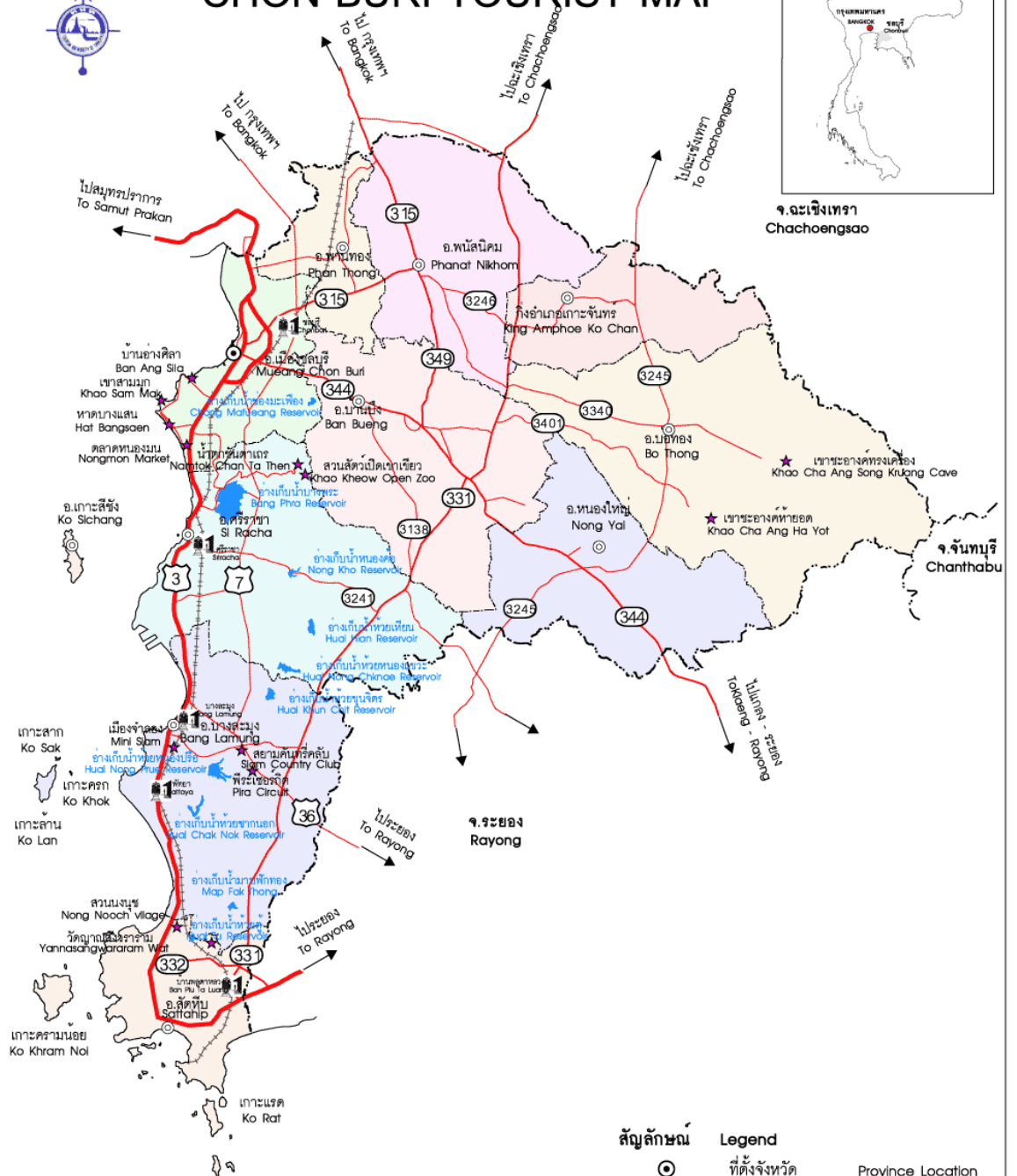
จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย ส่วนราชการส่วนกลาง จำนวน ๑๒๓ หน่วยงาน ส่วนภูมิภาค จำนวน ๓๓ หน่วยงาน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙๙ หน่วยงาน ดังนี้

๑. องค์การบริหารส่วนจังหวัด	จำนวน	๑	แห่ง
๒. เมืองพัทยา	จำนวน	๑	แห่ง
๓. เทศบาลนคร	จำนวน	๑	แห่ง
๔. เทศบาลเมือง	จำนวน	๑๐	แห่ง
๕. เทศบาลตำบล	จำนวน	๓๓	แห่ง
๖. องค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน	๕๓	แห่ง

แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี CHON BURI TOURIST MAP

จ.ฉะเชิงเทรา
Chachoengsao

จ.จันทบุรี
Chanthaburi

จ.ระยอง
Rayong

สัญลักษณ์	Legend	
⊙	ที่ตั้งจังหวัด	Province Location
⊙	อำเภอ	Amphoe (District)
★	สถานที่ท่องเที่ยว	Tourist Attraction
🚉	สถานีรถไฟ	Railway Station
—○—	ทางหลวง	Highway
🌊	แหล่งน้ำแม่น้ำ	Water/River
—	เส้นขอบเขตจังหวัด	Province Boundary
—	เส้นขอบเขตอำเภอ	Amphoe Boundary
—	ทางรถไฟ	Railway

๒.๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๒.๑ ด้านการคมนาคม/ขนส่ง

จุดเด่นของจังหวัดชลบุรี คือ เป็นจังหวัดที่มีเส้นทางคมนาคมดีที่สุดในจังหวัดหนึ่งของประเทศ และมีระบบการคมนาคมขนส่งที่ทั่วถึงและสะดวกในทุกด้าน ทั้งการขนส่งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ รวมทั้งมีการขนส่งทางท่อสำหรับสินค้าเหลว ได้แก่ น้ำมันและสารเคมี การคมนาคมและขนส่งของจังหวัดชลบุรีในปัจจุบันจะอาศัยการขนส่งทางบกเป็นหลัก นอกจากนั้นยังมีการขนส่งทางเรือและการขนส่งทางอากาศ ซึ่งจะมีศักยภาพสูงมากในอนาคต

❖ การขนส่งทางบก

การขนส่งทางบกของจังหวัดชลบุรีในปัจจุบันประกอบด้วย การขนส่งทางรถไฟ การขนส่งทางถนน ตามรายละเอียด ดังนี้

❖ การขนส่งทางรถไฟ

* ทางรถไฟสายฉะเชิงเทรา – สัตหีบ (พ.ศ.๒๕๒๘) เป็นเส้นทางรถไฟเลียบบชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก โดยเริ่มต้นจากสถานีในจังหวัดฉะเชิงเทราผ่านอำเภอพานทอง อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง และเข้าสู่ปลายทางที่ท่าเรือน้ำลึกสัตหีบ ระยะทางรวมทั้งหมดยาว ๑๓๔ กิโลเมตร

* ทางรถไฟสายศรีราชา – แหลมฉบัง (พ.ศ.๒๕๓๕) เป็นเส้นทางรถไฟที่แยกจากรถไฟสายฉะเชิงเทรา – สัตหีบ ที่บริเวณอำเภอศรีราชามุ่งเข้าสู่ท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง มีระยะทางยาวทั้งหมด ๙.๓ กิโลเมตร

* ทางรถไฟสายสัตหีบ – มาบตาพุด เป็นเส้นทางรถไฟที่แยกจากรถไฟสายฉะเชิงเทรา – สัตหีบ ที่สถานีเขาชีจรรย์ (ก่อนถึงสถานีรถไฟพลูตาหลวง ๔ กิโลเมตร) ผ่านนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และแยกเข้าสู่ท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด คิดเป็นระยะทางยาวทั้งหมด ๒๔.๐๗ กิโลเมตร

❖ การขนส่งทางรถยนต์

เป็นการคมนาคมซึ่งเป็นระบบที่สำคัญที่สุดของจังหวัดชลบุรี และมีบทบาทมากขึ้น โครงข่ายนี้อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง จังหวัดชลบุรีมีถนนที่สร้างเสร็จแล้วเป็นระยะทาง ๗๔๕.๔๙๗ กิโลเมตร ซึ่งเป็นทางหลวงแผ่นดิน คิดเป็นระยะทาง ๗๔๕.๔๙๗ กิโลเมตร ระยะทางต่อ ๒ ช่องจราจร เท่ากับ ๑,๑๙๑.๔๐๘ กิโลเมตร ทางหลวงแผ่นดินที่เป็นโครงข่ายหลักของจังหวัด แบ่งเป็น ๖ เส้น ดังนี้

๑. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ (สายสุขุมวิท) เป็นทางหลวงแผ่นดินสายแรกของภาคตะวันออกโดยผ่านอำเภอเมืองชลบุรี อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ ไปสู่จังหวัดระยอง รวมระยะทางทั้งสิ้น ๑๐๕ กิโลเมตร

๒. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๖ (สายบางละมุง – ระยอง) เป็นเส้นทางแยกจากเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ ที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ไปบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ ที่อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ใช้เชื่อมโยงระหว่างบริเวณอุตสาหกรรมหลักแหลมฉบัง เมืองพัทยา บริเวณอุตสาหกรรมแหลมฉบัง มาบตาพุด และเมืองระยอง รวมระยะทางทั้งสิ้น ๕๗ กิโลเมตร

๓. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๕ (สุขประยูร) เริ่มต้นจากอำเภอเมืองชลบุรีไปอำเภอพันสนิคม และไปสิ้นสุดที่อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา รวมระยะทางทั้งสิ้น ๕๓ กิโลเมตร

๔. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๑ (สายสัสดีหีบ - ฉะเชิงเทรา) ผ่านจังหวัดชลบุรีในเขต อำเภอนนทบุรี - อำเภอบ่อทอง - อำเภอบ้านบึง - อำเภอศรีราชา - อำเภอบางละมุง มาสิ้นสุด อำเภอสัสดีหีบ รวมระยะทางทั้งสิ้น ๑๐๗ กิโลเมตร

๕. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๒ (สายสัสดีหีบ - ระยอง) เริ่มจากทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓ ที่อำเภอสัสดีหีบไปตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๑ และบรรจบกับทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓ ในอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง เป็นทางเลี่ยงเมืองของชุมชนสัสดีหีบ รวมระยะทางทั้งสิ้น ๑๔ กิโลเมตร

๖. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๔ (สายชลบุรี - อำเภอแกลง) เป็นทางที่ตัดขึ้น เพื่อลด ระยะทางไปสู่จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด เริ่มต้นจากอำเภอเมืองชลบุรี ผ่านอำเภอบ้านบึง - อำเภอหนองใหญ่ ไปสู่อำเภอแกลง จังหวัดระยอง รวมระยะทางทั้งสิ้น ๑๐๒ กิโลเมตร

๗. ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข ๗ (Motorway) ผ่านจังหวัดชลบุรีที่อำเภอ พานทอง - อำเภอเมือง - อำเภอศรีราชา - อำเภอบางละมุง รวมระยะทางทั้งสิ้น ๗๕.๒๗ กิโลเมตร

❖ การขนส่งทางท่อ

การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยได้ร่วมลงทุนกับโรงกลั่นและบริษัทขายปลีกน้ำมันสำหรับ รถยนต์ สร้างระบบการขนส่งทางท่อขึ้น ๒ โครงการ ได้แก่

* โครงการขนส่งน้ำมันทางท่อจากอำเภอศรีราชาไปที่ชองนนทบุรี ในกรุงเทพฯ โดยวางท่อ ตามทางรถไฟ

* โครงการขนส่งน้ำมันทางท่อจากศรีราชาผ่านลำลูกกา และสิ้นสุดที่สระบุรี โครงการนี้ จะควบคุมระบบการขนส่งโดยคอมพิวเตอร์

➤ การขนส่งทางท่อจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความปลอดภัยจากการขนส่ง นอกจากนี้ ยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งทางบกและลดปัญหาการจราจรภายในจังหวัดชลบุรีและจังหวัดใกล้เคียงได้

❖ การขนส่งทางน้ำ

เนื่องจากจังหวัดชลบุรีมีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่เอื้ออำนวยต่อการขนส่งทางทะเล กล่าวคือ ด้านตะวันออกของจังหวัดเป็นชายฝั่งทะเลที่มีแนวยาวเป็นระยะทางหลายร้อยกิโลเมตร โดยบางแห่ง เป็นชายหาดสวยงามและบางแห่งเหมาะสมที่จะเป็นท่าเรือ ทำให้ชายฝั่งทะเลของจังหวัดมีท่าเทียบ เรือประมง และท่าเทียบเรือสินค้า ทั้งที่เป็นท่าเรือของเอกชนและท่าเทียบเรือพาณิชย์สำหรับขนส่ง สินค้าไปต่างประเทศ และขนส่งสินค้าเลียบตามชายฝั่งทะเลตะวันออกเข้าสู่ท่าเรือกรุงเทพฯ

สำหรับท่าเรือที่สำคัญในเขตอำเภอศรีราชา ซึ่งเป็นท่าเรือของเอกชน ได้แก่ ท่าเรือขนส่ง น้ำมันของบริษัทโรงกลั่นน้ำมันไทยออยล์ บริษัทเอสโซ่ และการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยท่าเทียบเรือขนส่งน้ำมันดิบ และท่าเทียบเรือน้ำมันกลั่น ท่าเรือขนส่งมันสำปะหลัง และนอกจากนี้ยังมีท่าเทียบเรือผาแดงของบริษัทศรีราชาฮาบอร์ เพื่อทำการขนส่งเหล็กเป็นสำคัญ

❖ การขนส่งทางอากาศ

จังหวัดชลบุรีมีสนามบิน ๒ แห่ง คือ สนามฝึกบินบางพระกับสนามบินอู่ตะเภา สนามฝึกบิน บางพระตั้งอยู่เขตอำเภอศรีราชา เป็นสนามบินซ้อมสำหรับเครื่องบินลำเล็ก ซึ่งไม่ได้เปิดให้บริการขนส่ง ทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ทั่วไป ส่วนสนามบินอู่ตะเภาตั้งอยู่ในพื้นที่ของ ๒ จังหวัด คือ เขตอำเภอสัสดีหีบ จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง อยู่ในความดูแลของกองทัพเรือ

เนื่องจากสนามบินอยู่ตะเภาตั้งอยู่ในเขตของทหารเรือทำให้การเข้าออกสนามบินไม่สะดวกและใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ แต่สามารถให้บริการขนส่งทางอากาศในจังหวัดชลบุรีได้ เพราะอยู่ห่างจากเมืองพัทยาเพียง ๔๕ กิโลเมตร และมีฐานะเป็นสนามบินพาณิชย์โดยมีสายการบิน Bangkok Airway เปิดบริการรับส่งผู้โดยสารไปยังเกาะสมุย จังหวัดภูเก็ต

ที่มา : WWW.CHONBURI.GO.TH

๒.๓ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๓.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ปี ๒๕๕๔ จังหวัดชลบุรีมีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๕๓๒,๙๖๕ ล้านบาท ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับนอกภาคเกษตรกรรม มูลค่า ๕๑๐,๗๑๓ ล้านบาท ประกอบด้วย สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต) มูลค่า ๓๐๕,๖๐๕ ล้านบาท สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม มูลค่า ๕๕,๕๔๖ ล้านบาท สาขาการค้าส่ง ค้าปลีก มูลค่า ๓๘,๐๔๓ ล้านบาท สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ การประปา มูลค่า ๓๕,๓๙๗ ล้านบาท สาขาการโรงแรมและภัตตาคาร มูลค่า ๒๓,๙๐๔ ล้านบาท สาขาการก่อสร้าง มูลค่า ๑๒,๗๖๑ ล้านบาท สาขาตัวกลางทางการเงิน มูลค่า ๘,๔๑๑ ล้านบาท สาขาการบริหารราชการฯ มูลค่า ๘,๔๐๕ ล้านบาท สาขาการศึกษา มูลค่า ๖,๙๑๒ ล้านบาท สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ มูลค่า ๖,๙๑๒ ล้านบาท สาขาบริการด้านสุขภาพฯ มูลค่า ๔,๔๔๗ ล้านบาท สาขาทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มูลค่า ๒,๕๙๑ ล้านบาท สาขาให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ มูลค่า ๑,๘๘๒ ล้านบาท และสาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล มูลค่า ๒๐๒ ล้านบาท ส่วนในภาคเกษตรกรรม มูลค่า ๒๒,๒๕๒ ล้านบาท ประกอบด้วยสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ มูลค่า ๒๑,๑๘๓ ล้านบาท และสาขาประมง มูลค่า ๑,๐๖๘ ล้านบาท อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๒ ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว จำนวน ๔๔๑,๐๖๒ บาท เป็นลำดับที่ ๕ ของประเทศ รองจากจังหวัดระยอง สมุทรสาคร พระนครศรีอยุธยา และสมุทรปราการ

ที่มา : WWW.CHONBURI.GO.TH

๒.๓.๒ การเกษตรกรรม

พื้นที่ทำการเกษตร รวม ๑,๒๒๘,๖๙๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๖ ของพื้นที่จังหวัด ประกอบด้วยพื้นที่เพาะปลูกข้าว ๑๕๖,๐๗๒ ไร่ (ร้อยละ ๑๒.๕๖) พืชไร่ ๕๓๕,๘๑๘ ไร่ (ร้อยละ ๔๓.๑๔) พืชผัก ๑๓,๑๓๒ ไร่ (ร้อยละ ๑.๐๖) ไม้ผล / ไม้ยืนต้น ๕๓๖,๔๘๙ ไร่ (ร้อยละ ๔๓.๑๙) และไม้ดอกไม้ประดับ ๖๔๑ ไร่ (ร้อยละ ๐.๐๕) พืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่มีการเพาะปลูกมากที่สุด (๕ อันดับ) ได้แก่ มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน สับปะรด ข้าวนาปี และข้าวนาปรัง และมีครัวเรือนเกษตรกรรม ๓๙,๓๕๔ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๗.๗๔ ของครัวเรือนทั้งจังหวัด (ครัวเรือนจังหวัดชลบุรี ๗๐๖,๒๗๗ ครัวเรือน)

ที่มา : WWW.CHONBURI.GO.TH

๒.๓.๓ การปลูกสัตว์

พื้นที่ทำการปลูกสัตว์ ๔๗๕,๗๕๕.๔๗ ไร่ พื้นที่ปลูกหญ้าอาหารสัตว์ ๒๔,๖๑๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๐ ของพื้นที่จังหวัด มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ รวม ๓๖,๐๙๔ ราย โรงฆ่าสัตว์ ๑๑๒ แห่ง สหกรณ์โคนม ๑ แห่ง ตลาดนัดปศุสัตว์ ๑ แห่ง รายขายอาหารสัตว์ ๒๒๘ แห่ง โรงงานผลิตอาหารสัตว์ ๙ แห่ง โดยมีการเลี้ยงไก่เนื้อ ๒๐,๑๘๖,๔๙๔ ตัว ไก่ไข่ ๔,๗๑๖,๔๐๓ ตัว สุกรแม่พันธุ์ ๓๐๙,๑๐๔ ตัว สุกรขุน ๖๓๘,๘๗๔ ตัว โคเนื้อ ๒๗,๖๕๔ ตัว โคนม ๑,๗๐๙ ตัว
ที่มา : WWW.CHONBURI.GO.TH

๒.๓.๔ การประมง

พื้นที่ทำการประมง ๖๑,๔๘๓.๒๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑ ของพื้นที่จังหวัด โดยมีการทำประมงทะเล เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดและประมงชายฝั่ง ซึ่งสัตว์น้ำที่จับได้มากที่สุด ๕ อันดับ ได้แก่ ปลากระทิง ปลาเป็ด หมึก ปลานิล ปลาเลย
ที่มา : WWW.CHONBURI.GO.TH

๒.๓.๕ การอุตสาหกรรม

จังหวัดชลบุรี เป็นพื้นที่เป้าหมายโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ปี ๒๕๕๓ มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนทั้งสิ้น ๔,๑๗๘ แห่ง แบ่งเป็นนอกนิคมอุตสาหกรรม จำนวน ๓,๑๐๒ แห่ง และในนิคมอุตสาหกรรม ๕ แห่ง (นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี , นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร , นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง , นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (แหลมฉบัง) และนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง) จำนวน ๑,๒๓๑ แห่ง คนงาน จำนวนทั้งสิ้น ๓๔๙,๒๖๔ คน เงินลงทุน จำนวนทั้งสิ้น ๘๙๖,๒๕๑ ล้านบาท

อุตสาหกรรมที่มีการผลิตมากที่สุด ๕ อันดับ ได้แก่

- ๑) โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น การกลึง เจาะ คว้าง กัด ไส เจียน ตัด พับ ม้วน โลหะ ขึ้นรูปผลิตภัณฑ์โลหะ
- ๒) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับหิน กรวด ทราย หรือดิน สำหรับใช้ในการก่อสร้าง
- ๓) คัดแยกสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย
- ๔) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น การนำคอนกรีต คอนกรีตผสม การทำผลิตภัณฑ์การหิน
- ๕) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับไม้ เช่น เลื่อยไส ซอย เชาะร่อง ทำวงกบประตู หน้าต่าง การทำไม้ การบด หรือย่อยไม้

โรงงานในจังหวัดชลบุรีมีแนวโน้มเป็น CAPITAL INTENSIVE มากกว่า ABOUT INTENSIVE ทำให้มีสภาพที่มีการหาแรงงานได้ยากขึ้น

ที่มา : WWW.CHONBURI.GO.TH

๒.๓.๖ แรงงาน

- จังหวัดชลบุรี มีผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๗๓๘,๘๐๓ คน แยกเป็น
- แรงงานในระบบประกันสังคม จำนวน ๖๑๖,๔๕๓ คน
 - แรงงานต่างด้าว จำนวน ๑๒๒,๓๕๐ คน

ที่มา : WWW.CHONBURI.GO.TH

๒.๓.๗ การเงินและการธนาคาร

สำหรับเงินฝากและเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ จำนวน ๓๐๑ แห่ง มียอดเงินฝากประเภทต่าง ๆ รวม ๒๓๑,๙๙๗ ล้านบาท เงินให้สินเชื่อรวม ๑๘๘,๒๑๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๑๓ ของยอดเงินฝาก

ข้อมูลเงินฝากและเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ ๒๙๓ แห่ง

ประเภทเงินฝาก	ปี ๒๕๕๓ (ล้านบาท)	ปี ๒๕๕๔ (ล้านบาท)
ฝากกระแสรายวัน	๘,๘๖๐	๑๐,๓๘๑
ฝากประจำ	๘๘,๓๙๒	๙๖,๘๘๓
ฝากออมทรัพย์	๑๑๖,๓๕๘	๑๒๔,๗๓๓
อื่น ๆ (ตัวสัญญาใช้เงิน, บัตรเงินฝาก)	-	-
รวม	๒๑๓,๖๑๐	๒๓๑,๙๙๗

ประเภทเงินให้กู้ยืม	ปี ๒๕๕๓ (ล้านบาท)	ปี ๒๕๕๔ (ล้านบาท)
เงินเบิกเกินบัญชี	๑๙,๔๙๓	๒๐,๘๙๒
เงินให้กู้ยืม	๑๓๑,๘๖๕	๑๔๔,๔๗๒
ตั๋วเงิน	๑๙,๔๘๐	๒๒,๐๖๓
อื่น ๆ	๗๘๗	๗๘๘
รวม	๑๗๑,๖๒๖	๑๘๘,๒๑๕
	คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๓๕ ของยอดเงินฝาก	คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๓๐ ของยอดเงินฝาก

การจัดเก็บรายได้ของจังหวัดชลบุรี ประจำปี

ปี ๒๕๕๓ มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรรวมทั้งสิ้น ๑๙๓,๘๓๗.๕๓ ล้านบาท

ปี ๒๕๕๔ มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรรวมทั้งสิ้น ๒๑๖,๖๗๘.๖๑ ล้านบาท

หน่วยงาน	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔
สรรพสามิตพื้นที่ชลบุรี	๔๔,๐๐๑.๙๗	๖๘,๑๓๓.๕๗	๖๘,๐๔๖.๓๔
สรรพากรพื้นที่ ๑ , ๒	๗๖,๑๒๗.๔๙	๙๖,๓๒๘.๔๗	๑๑๘,๙๙๕.๒๓
ศุลกากรแหลมฉบัง	๒๐,๒๓๘.๔๐	๒๘,๔๐๑.๓๖	๒๘,๔๘๔.๒๙
ธนารักษ์พื้นที่	๒๐๖.๓๓	๒๐๑.๘๕	๑๙๘.๘๒
ส่วนราชการอื่น	๘๓๓.๕๖	๗๗๒.๒๘	๙๕๓.๙๓

สินค้า	๒๕๕๒ (ต.ค. ๕๑ - ก.ย. ๕๒)	๒๕๕๓ (ต.ค. ๕๒ - ก.ย. ๕๓)	๒๕๕๔ (ต.ค. ๕๓ - ก.ย. ๕๔)
ขาเข้า	๑,๓๐๘,๓๔๒.๐๔	๑,๕๙๐,๑๗๕.๘๖	๑,๙๔๗,๕๙๖.๓๘
ขาออก	๒,๑๙๑,๒๖๕.๒๗	๒,๖๙๕,๓๕๐.๓๒	๓,๑๖๔,๘๗๖.๔๔

สินค้าขาเข้าที่มีการนำเข้ามากที่สุด (๕ อันดับ) ได้แก่

๑. น้ำมันปิโตรเลียม
๒. เครื่องจักรและส่วนประกอบ
๓. ยานยนต์และส่วนประกอบ
๔. เครื่องอุปโภคไฟฟ้าและส่วนประกอบ
๕. เหล็กและเหล็กกล้า

สินค้าขาออกที่มีส่งออกมากที่สุด (๕ อันดับ) ได้แก่

๑. ยานยนต์และส่วนประกอบ
๒. เครื่องจักรและส่วนประกอบ
๓. พลาสติกและของทำด้วยพลาสติก
๔. เครื่องอุปโภคไฟฟ้าและส่วนประกอบ
๕. ยางและของที่ทำด้วยยาง

ที่มา : ศุลกากรแหลมฉบัง

๒.๔ ด้านสังคม

๒.๔.๑ การศึกษา

จังหวัดชลบุรี จัดระบบการศึกษาเป็น ๒ ระบบ คือ การศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกระบบโรงเรียน ดังนี้

๑. การศึกษาในระบบโรงเรียน มีนักเรียน นักศึกษา จำนวนทั้งสิ้น ๔๖๕,๗๑๙ คน มีสถานศึกษา จำนวน ๔๕๔ แห่ง มีจำนวนห้องเรียน ๘,๐๗๓ ห้อง และมีครู อาจารย์ จำนวน ๑๑,๖๕๘ คน

๒. การศึกษานอกระบบโรงเรียน มีนักเรียน นักศึกษา จำนวนทั้งสิ้น ๑๕,๓๘๔ คน มีสถานศึกษา จำนวน ๑๑ แห่ง กศน.ตำบล จำนวน ๘๙ แห่ง ครู อาจารย์ จำนวน ๒๘๕ คน

ที่มา : WWW.CHONBURI.GO.TH

๒.๔.๒ ศาสนา

จังหวัดชลบุรีมีผู้นับถือศาสนาพุทธ จำนวน ๑,๒๕๖,๐๘๑ คน คิดเป็น ๙๗.๗๘% ศาสนาคริสต์ จำนวน ๗,๗๐๗ คน คิดเป็น ๐.๖๐% ศาสนาอิสลาม จำนวน ๒๐,๐๐๐ คน คิดเป็น ๑.๕๖% และอื่น ๆ จำนวน ๘๐๐ คน คิดเป็น ๐.๐๖% มีพระอารามหลวง จำนวน ๕ แห่ง วัด จำนวน ๓๖๕ แห่ง สำนักสงฆ์ จำนวน ๗๓ แห่ง ที่พักสงฆ์ จำนวน ๖๐ แห่ง มัสยิด จำนวน ๓๐ แห่ง โบสถ์คริสต์ จำนวน ๑๕ แห่ง และอื่น ๆ จำนวน ๑ แห่ง

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรี

๒.๔.๓ การสาธารณสุข

จังหวัดชลบุรีมีโรงพยาบาลของรัฐจำนวน ๑๘ แห่ง เอกชนจำนวน ๑๐ แห่ง สถานีอนามัยจำนวน ๒๐๘ แห่ง คลินิก ๓๙๙ แห่ง และศูนย์บริการสาธารณสุข ๑๕ แห่ง อื่น ๆ จำนวน ๑๖ แห่ง แพทย์ของรัฐ ๑๙๒ คน เอกชน ๔๕๕ คน โรงพยาบาลของรัฐ ๑,๕๙๘ คน เอกชน ๑,๕๘๓ คน จำนวนเตียงผู้ป่วยโรงพยาบาลของรัฐ ๑,๕๖๗ เตียง เอกชน ๒,๑๘๓ เตียง อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร ๑ : ๑,๙๐๗ คน

ที่มา : WWW.CHONBURI.GO.TH

๒.๕ ด้านการท่องเที่ยว

มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ๘,๔๕๓,๒๖๘ คน (ร้อยละ ๔๐ ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทย) มีรายได้ ๗๖,๕๕๓.๑๕ ล้านบาท โดยมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมากที่สุดตามสัญชาติ ได้แก่ ประเทศรัสเซีย จีน เยอรมัน ไต้หวัน และอินเดีย

ที่มา : WWW.CHONBURI.GO.TH

๒.๖ ด้านสาธารณูปโภค

๒.๖.๑ ไฟฟ้า

จังหวัดชลบุรีมีสำนักงานการไฟฟ้า ๑๕ สำนักงาน มีสถานีไฟฟ้า ๓๐ สถานี จำหน่ายกระแสไฟฟ้า ๗,๗๔๑,๕๕๗,๒๐๗ กิโลวัตต์ / ชั่วโมง จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๖๐๘,๕๔๙ ราย เขตที่ให้บริการครอบคลุมทุกอำเภอ นอกจากนี้ยังมีโรงจักรดีเซลตั้งอยู่บนเกาะสีชัง และเกาะล้าน เพื่อเป็นแหล่งเสริมในการผลิตและจ่ายกระแสไฟฟ้า

ที่มา : WWW.PEA.CO.TH

๒.๖.๒ ประปา

การประปาในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ มีกำลังการผลิตรวมทั้งสิ้น ๑๒๔,๘๐๐ ลูกบาศก์เมตร / วัน และมีจำนวนผู้ใช้ทั้งหมด ๑๐๐,๒๗๒ ราย ปริมาณน้ำผลิต จำนวน ๔,๒๖๔,๓๐๔ ลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำผลิตจ่าย จำนวน ๔,๒๖๐,๗๘๘ ลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำจำหน่าย จำนวน ๓,๐๖๓,๑๖๐ ลูกบาศก์เมตร

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค

* _ * _ * _ * _ * _ * _ *

บทที่ ๓

ศักยภาพของจังหวัดชลบุรี

* _ * _ * _ * _ * _ * _ *

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด

ด้านเศรษฐกิจ ปัจจุบันประเทศไทยได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกตกต่ำ โดยเฉพาะวิกฤตที่เกิดขึ้นกับประเทศในทวีปยุโรปและประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยที่มีภาคการค้าต่างประเทศเป็นกลไกขับเคลื่อนหลักได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก สินค้าส่งออกประสบกับปัญหาตกต่ำทั้งในด้านปริมาณและมูลค่า โดยส่งผลกระทบโดยตรงต่อผลประกอบการของบริษัทและโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ติดต่อดูแลธุรกิจกับลูกค้าต่างประเทศ ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองได้ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติ และปัญหาโรคติดต่อที่แพร่ระบาดได้ส่งผลกระทบต่อการเดินทางทุกประเทศ ปัจจัยภายในและภายนอกต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะจังหวัดชลบุรี เพราะผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดของจังหวัดชลบุรีมีส่วนของภาคอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวสูงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ ของจังหวัดชลบุรี ทำให้จังหวัดชลบุรีมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจของโลกที่ตกต่ำมากกว่าจังหวัดอื่นของประเทศ ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาหลายด้านตามมาในจังหวัดชลบุรีได้ เช่น ปัญหาการจ้างงาน ปัญหาค่าครองชีพ ปัญหาราคาปัจจัยการผลิต เป็นต้น ดังนั้นเมื่อจังหวัดไม่สามารถพึ่งพาการสนับสนุนทางเศรษฐกิจจากปัจจัยภายนอกได้ จังหวัดจึงพยายามส่งเสริม สนับสนุนความเข้มแข็งของเศรษฐกิจในระดับฐานรากมากขึ้น โดยเน้นที่การพัฒนาโครงสร้างทางการผลิตมากกว่าการเพิ่มประสิทธิภาพทางการผลิต เพื่อให้สามารถรองรับการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศได้ เมื่อปัจจัยภายนอกมีแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยจะเน้นโครงการที่เป็นการพัฒนาในระดับฐานรากของหมู่บ้าน ชุมชน เช่น การพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง - เล็ก การพัฒนาเส้นทางคมนาคมสายย่อยที่เชื่อมโยงพื้นที่การผลิตของเกษตรกร ผู้ประกอบการรายย่อยกับเส้นทางคมนาคมที่เป็นเส้นทางขนส่งหลัก การฝึกอาชีพให้กับผู้ว่างงาน เป็นต้น

ด้านสังคม สังคมไทยจะเริ่มเข้าสู่จุดเริ่มต้นของสังคมผู้สูงอายุในปี ๒๕๕๒ และประชากรไทยตั้งแต่เด็กจนถึงผู้สูงอายุอยู่ในภาวะที่ต้องปรับตัวเข้าสู่สังคมฐานความรู้ในยุคโลกาภิวัตน์ ดังนั้นจังหวัดจะเตรียมการวางระบบให้ผู้สูงอายุมีความมั่นคงในชีวิตและได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมในอนาคต และให้ประชาชนอยู่อย่างมีความสุข มีสภาพแวดล้อมที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีบริการของรัฐที่เอื้ออำนวยต่อการปรับตัวเข้าสู่สังคมฐานความรู้ พร้อมกับมีการส่งเสริมให้เป็นคนดี มีจริยธรรม มีเอกลักษณ์และคุณค่าที่เป็นวัฒนธรรมอันดีของสังคมไทยอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความสุขของคนและชุมชน การสร้างรายได้ของประชาชนในท้องถิ่นและขีดความสามารถในการแข่งขัน ขณะนี้ประชาคมโลกได้ตระหนักถึงปัญหาของภาวะโลกร้อน และภัยพิบัติทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้น ความรับผิดชอบดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงเป็นภารกิจเร่งด่วนที่ประชาคมโลกมีพันธะร่วมกัน จังหวัดจะสนับสนุนการปรับระบบการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม และให้ความสำคัญกับการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งแหล่งน้ำ ดิน ป่าไม้ ความหลากหลายทางชีวภาพ อากาศและมลภาวะต่าง ๆ อย่างเป็นบูรณาการและดำเนินการให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมทันสมัยภายใต้ธรรมาภิบาล

๑. จุดแข็ง (STRENGTH)

- ☸ เป็นทำเลที่ตั้งเหมาะสมเอื้อต่อการท่องเที่ยว การลงทุน และการส่งออก
- ☸ เป็นศูนย์กลางการอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว พาณิชยกรรม
- ☸ เป็นศูนย์กลางการศึกษาและการสาธารณสุข
- ☸ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก
- ☸ การเมืองท้องถิ่นเข้มแข็งมีเอกภาพ งบประมาณในการพัฒนาจังหวัดและบริหารจัดการในระดับต้น ๆ ของประเทศ
- ☸ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งเพราะเป็นที่ตั้งของท่าเรือแหลมฉบัง และอยู่ใกล้สนามบินสุวรรณภูมิ และสนามบินอู่ตะเภา
- ☸ ภาคเอกชนมีความเข้มแข็งและร่วมมือกับภาครัฐการดีมาก
- ☸ การเก็บภาษีสรรพากร - สรรพสามิต ศุลกากรสูงมาก
- ☸ เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านกีฬาทั้งทางบก / ทางน้ำ

๒. จุดอ่อน (WEAKNESSES)

- ☸ ขาดแคลนแหล่งน้ำธรรมชาติ / แหล่งน้ำต้นทุน
- ☸ ปัญหาด้านจราจรติดขัด
- ☸ ปัญหามลภาวะ มลพิษและสิ่งแวดล้อม
- ☸ ค่าครองชีพสูง มีการกระจายรายได้ค่อนข้างต่ำ
- ☸ ขาดการพัฒนาตามผังเมืองรวม
- ☸ ขาดแคลนแรงงานทุกระดับ
- ☸ ประชาชนแฝงสร้างปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม
- ☸ การสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลกลางอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเทียบกับการจัดเก็บรายได้ส่งรัฐ

๓. โอกาส (OPPORTUNITIES)

- ☸ เป็นเมืองท่าส่งออกชั้นนำของโลก
- ☸ นโยบายของรัฐบาลส่งเสริมการพัฒนาจังหวัด (โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก)
- ☸ รัฐบาลกำหนดให้เป็นศูนย์กลางการค้าน้ำมันของประเทศ
- ☸ ศูนย์กลางการพัฒนาชิ้นส่วนยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์
- ☸ มีการเชื่อมโยงการคมนาคมเป็นเครือข่ายจากภายนอกเข้าสู่จังหวัดทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ
- ☸ ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลและเอกชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ
- ☸ นโยบายการค้าเสรีทำให้มีโอกาสแข่งขันทางการค้าในต่างประเทศมากขึ้น

๔. อุปสรรค (THREATS)

- ☸ สภาวะเศรษฐกิจของโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในจังหวัด
- ☸ การหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย และอาชญากรรมข้ามชาติก่อปัญหาความมั่นคง ปลอดภัย
- ☸ กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้วิถีชีวิต วัฒนธรรม สังคมของคนไทยเปลี่ยนแปลง
- ☸ นโยบายการกีดกันทางการค้ามีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและภาคเกษตร
- ☸ ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกมีแนวโน้มสูงขึ้น

* _ * _ * _ * _ * _ * _ *

บทที่ ๔ ทิศทางการพัฒนา

* _ * _ * _ * _ * _ * _ *

๒.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

๒.๑.๑ วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

๒.๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้กำหนด ทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่าง ๆ ให้เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภค ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญ ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มีดังนี้

- (๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- (๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- (๓) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
- (๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- (๕) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- (๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒.๒ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน

ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ รัฐบาลจะมุ่งมั่นการพัฒนาประเทศให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจโลก และพัฒนาไปสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งมุ่งมั่นจะสร้างความสามัคคีปรองดอง ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองของประเทศให้ก้าวหน้า เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทุกคน โดยยึดหลักการบริหารที่มีความยืดหยุ่นที่คำนึงถึงพลวัตการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้รัฐบาลจะดำเนินการให้บรรลุภารกิจดังกล่าวภายใต้แนวทางพื้นฐานหลัก ๓ ประการ คือ

(๑) เพื่อนำประเทศไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาคุณภาพและสุขภาพคนไทยในทุกช่วงวัย ถือเป็นปัจจัยชี้ขาดความสามารถในการอยู่รอดและแข่งขันได้ของเศรษฐกิจไทย

(๒) เพื่อนำประเทศไทยสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์และอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เป็นมาตรฐานสากลเดียวกันและมีหลักปฏิบัติที่เท่าเทียมกันต่อประชาชนคนไทยทุกคน

(๓) เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ อย่างสมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และความมั่นคง

๒.๓ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก และแผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี

๒.๓.๑ วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก

“แหล่งท่องเที่ยวระดับสากล แหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ ฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสมดุลและยั่งยืน ประตูสู่เศรษฐกิจโลก”

๒.๓.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

- พัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
- อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างยั่งยืน
- พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน
- ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมการค้า โดยพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกการค้าและการลงทุนให้ได้มาตรฐาน
- พัฒนาระบบ Logistics สนับสนุนการเป็นประตูสู่เศรษฐกิจโลก

๒.๓.๓ วิสัยทัศน์จังหวัดชลบุรี (พ.ศ.๒๕๕๓ – ๒๕๕๖)

“ชลบุรีน่าอยู่ คู่เศรษฐกิจชั้นนำ โดยเป็นเมืองท่าสมัยใหม่ ที่เป็นประตูสู่เศรษฐกิจโลก ฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานสากลบนเทคโนโลยีขั้นสูง สถานที่ท่องเที่ยวระดับนานาชาติ และระบบนิเวศด้านทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน”

๒.๓.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

- พัฒนาส่งเสริมความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัย มั่นคง เพื่อให้ชลบุรีเป็นเมืองน่าอยู่ รองรับความเปลี่ยนแปลง
- การเสริมสร้างระบบชุมชน และสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็งและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความสุข ประชาชนมีความรู้คู่คุณธรรมน้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้
- บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมให้เกิดความสมดุลในระบบนิเวศน์และการใช้ประโยชน์
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนสามารถรองรับความต้องการของตลาด
- พัฒนาอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๖. ปรับเปลี่ยนภาคเกษตรสู่ระบบเกษตรคุณภาพสูงและมูลค่าสูง และพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็ง

๗. พัฒนาระบบผังเมือง ระบบ Logistics โครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด

๘. ส่งเสริมทุกภาคส่วนให้มีการดำเนินงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๒.๓.๕ กลยุทธ์การพัฒนา

๑. พัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรม จริยธรรมควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่ม ทุกวัยตลอดชีวิต

๒. จัดการองค์ความรู้ ทั้งปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์ความรู้สมัยใหม่ ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

๓. พัฒนาระบบสุขภาพอย่างครบวงจรและเสริมสร้างคนให้ลด ละ เลิก พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

๔. ส่งเสริมระบบและประสานการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่ทุกกลุ่มเป้าหมาย

๕. ส่งเสริมการมีงานทำให้เกิดความมั่นคงในอาชีพและรายได้

๖. ส่งเสริม พัฒนาระบบและคุณภาพการศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ด้านการศึกษา

๗. สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งให้การคุ้มครองตามสิทธิแห่งกฎหมาย

๘. เสริมสร้างศักยภาพชุมชนให้มีภูมิคุ้มกันทางสังคม พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลง

๙. พัฒนา อนุรักษ์ ปั่นฟู ป้องกันระบบนิเวศน์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และผังเมืองโดยการมีส่วนร่วม

๑๐. พัฒนาการบริหารจัดการเพื่อลดมลภาวะและควบคุมกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๑๑. เพื่อผลิตภาพและมูลค่าของสินค้าและบริการให้มีมาตรฐาน โดยอาศัยองค์ความรู้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๒. พัฒนาเทคโนโลยีทางด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมบนพื้นฐานของเทคโนโลยีสะอาด

๑๓. ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนด้วยการบูรณาการกระบวนการผลิต บนพื้นฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชนอย่างสมดุล

๑๔. พัฒนาสมรรถนะ ทักษะของกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

๑๕. ส่งเสริมการบริการ การตลาด และการประชาสัมพันธ์ ด้านการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

๑๖. พัฒนา ฟื้นฟูวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวให้ได้คุณภาพมาตรฐาน และอนุรักษ์สภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๑๗. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน

๑๘. ส่งเสริมและสนับสนุนข้อมูลด้านเศรษฐกิจทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและการบริการเพื่อการพัฒนา

๑๙. บริหารการจัดทำผังเมืองและพัฒนาตามผังที่สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ
โดยการบูรณาการ

๒๐. พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่ง โครงสร้างพื้นฐาน และแหล่งน้ำ

๒๑. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง

๒๒. พัฒนาองค์กร ระบบงานและสมรรถนะของบุคลากรภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่อง

๒๓. พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูล

๒๔. สนับสนุนการศึกษางานวิจัย เพื่อการพัฒนาและบริหารยุทธศาสตร์จังหวัด

* _ * _ * _ * _ * _ * _ *

บทที่ ๕

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

* _ * _ * _ * _ * _ * _ *

๔.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)

“ ชลบุรีน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรมสีเขียว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน พื้นฟูเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีวินัย ใส่ใจสิ่งแวดล้อมพร้อมพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาล ”

๔.๒ เป้าประสงค์ (Goals)

- ☸ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน ภายใต้การบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน
- ☸ ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและยั่งยืน
- ☸ ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรม / อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน
- ☸ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ☸ พัฒนาอนุรักษ์ / พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้คงความสมบูรณ์
- ☸ พัฒนาการบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ
- ☸ ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิต / ทรัพย์สิน

๔.๓ พันธกิจ (Mission)

- ☸ พัฒนาระบบข้อมูลที่สอดคล้องประเด็นยุทธศาสตร์ ความร่วมมือของท้องถิ่น และชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนชุมชน
- ☸ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน / สาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐาน และปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม
- ☸ พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่หรือโซน และยกระดับการให้บริการการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
- ☸ ส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นให้คงอยู่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน
- ☸ พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส / ขาดโอกาสในสังคมให้ได้รับสวัสดิการ มีอาชีพที่เหมาะสม และเด็กเยาวชนมีทักษะที่ดี
- ☸ ส่งเสริมเกษตร / อุตสาหกรรมที่มีคุณภาพ / สนับสนุนการรวมกลุ่มวิสาหกิจ และเข้าถึงตลาด
- ☸ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรที่คงความอุดมสมบูรณ์ และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐานโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม
- ☸ บริหาร / จัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล และยกระดับความรู้ทักษะบุคลากร ตลอดจนรูปแบบการทำงานที่มุ่งเน้นสัมพันธภาพที่ดี
- ☸ พัฒนาเครือข่าย และความร่วมมือทุกภาคส่วนในการเฝ้าระวังเตือนภัยทางสังคม สิ่งแวดล้อม และภัยธรรมชาติ
- ☸ ส่งเสริมเครือข่ายเฝ้าระวังปัญหาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิต / ทรัพย์สิน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน / สาธารณูปโภค

- ๑.๑ พัฒนาประปาชุมชนที่สะอาด / พอเพียง และมีคุณภาพ
- ๑.๒ จัดการแหล่งน้ำให้เพียงพอ เพื่อเป็นต้นทุนใช้ในด้านเกษตร / อุตสาหกรรม / อุปโภคบริโภค และการท่องเที่ยว
- ๑.๓ พัฒนาถนน / สะพาน ให้ได้มาตรฐาน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม
- ๑.๔ ปรับปรุงเครือข่ายเส้นทางคมนาคม ความเชื่อมโยงสู่การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ๑.๕ พัฒนาระบบจราจร และความปลอดภัยบนท้องถนน
- ๑.๖ พัฒนาระบบไฟฟ้า
- ๑.๗ ส่งเสริมและพัฒนาขนส่งมวลชน
- ๑.๘ พัฒนาระบบโทรศัพท์ และอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง
- ๑.๙ พัฒนาระบบผังเมือง / และงานการควบคุมอาคาร

๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

- ๒.๑ พัฒนารูปแบบวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์โดยชุมชนมีส่วนร่วม จัดการและสร้างจุดเด่นที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว
- ๒.๒ กำหนดโซน / รูปแบบท่องเที่ยว และบุคลากรท่องเที่ยว ภาควิชาภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยมีแผนที่ชัดเจนร่วมกัน
- ๒.๓ ยกกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่น / วัฒนธรรมให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว และคงเอกลักษณ์ชุมชน
- ๒.๔ พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน
- ๒.๕ ส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการในการให้บริการด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๖ ส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยั่งยืน
- ๒.๗ ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้คงอยู่และยั่งยืน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตร / อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน

- ๓.๑ ยกกระดับความรู้ / ทักษะด้านการเกษตร และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
- ๓.๒ เพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตรให้ได้มาตรฐาน และรวมกลุ่มวิสาหกิจในการบริการจัดการ
- ๓.๓ พัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับการบริหารจัดการจัดสรรน้ำ / ระบบนิเวศที่เหมาะสม
- ๓.๔ สร้างความร่วมมือกับผู้ประกอบการในการพัฒนาธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ได้มาตรฐาน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตคู่เศรษฐกิจพอเพียง

- ๔.๑ ยกกระดับคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสให้มีสวัสดิการที่ดี ได้มาตรฐานมีอาชีพทางเลือกที่เหมาะสม
- ๔.๒ ส่งเสริมเด็ก / เยาวชนให้มีทักษะชีวิตที่ดี และเพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์ที่เหมาะสม
- ๔.๓ ส่งเสริมคุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์ และความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นสู่ระดับภาค

- ๔.๔ ส่งเสริมและเพิ่มโอกาสการมีงานทำและมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
- ๔.๕ พัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งใน – นอกกระบบตามอัธยาศัย และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก / เยาวชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม
- ๔.๖ พัฒนาการกีฬาเด็ก / เยาวชน / ประชาชน พร้อมทั้งจัดหาสถานที่ / บำรุงรักษาซ่อมแซม ให้พร้อมสำหรับการรองรับการพัฒนา
- ๔.๗ พัฒนาส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๔.๘ พัฒนาและส่งเสริมการป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ
- ๔.๙ การพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมของประชาชน

๕. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ / ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และพลังงาน

- ๕.๑ พัฒนาระบบการบริหารจัดการขยะ / น้ำเสีย และมลภาวะอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพ
- ๕.๒ ปลูกฝังจิตสำนึกเด็ก / เยาวชน และประชาชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม / มีเครือข่ายเฝ้าระวังที่ดี
- ๕.๓ อนุรักษ์ / ฟื้นฟูทรัพยากรที่ดิน ป่าไม้ ทะเล ชายฝั่ง โดยการจัดการแบบบูรณาการให้คงความอุดมสมบูรณ์ยั่งยืน และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เหมาะสม
- ๕.๔ ส่งเสริมเครือข่าย / จัดตั้งศูนย์และกลไกเฝ้าระวังเตือนภัยด้านสิ่งแวดล้อม / ธรรมชาติ

๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

- ๖.๑ พัฒนาทักษะผู้นำ ระบบข้อมูลและยกระดับการวางแผนชุมชน ให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
- ๖.๒ พัฒนาหน่วยงาน / ศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นให้มีทักษะ / เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และสามารถประยุกต์ความรู้ในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ
- ๖.๓ ส่งเสริมการบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ

๗. ยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ๗.๑ การป้องกันและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด
- ๗.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเฝ้าระวังด้านยาเสพติด
- ๗.๓ ร่วมส่งเสริมกิจกรรมการกีฬาให้ทุกหมู่บ้านได้มีการเล่นกีฬาเป็นประจำทุก ๆ วัน
- ๗.๔ สนับสนุนการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

* _ * _ * _ * _ * _ * _ *

บทที่ ๕ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หมายเหตุ
<p>๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน / สาธารณูปโภค</p>	<p>๑.๑ พัฒนาประปาชุมชนที่สะอาด / พอเพียง และมีคุณภาพ</p> <p>๑.๒ จัดการแหล่งน้ำให้เพียงพอ เพื่อเป็นต้นทุนใช้ในด้านเกษตร / อุตสาหกรรม / อุปโภคบริโภค และการท่องเที่ยว</p> <p>๑.๓ พัฒนาดถนน / สะพาน ให้ได้มาตรฐาน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม</p> <p>๑.๔ ปรับปรุงเครือข่ายเส้นทางคมนาคม ความเชื่อมโยงสู่การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน</p> <p>๑.๕ พัฒนาระบบจราจร และความปลอดภัยบนท้องถนน</p> <p>๑.๖ พัฒนาระบบไฟฟ้า</p> <p>๑.๗ ส่งเสริมและพัฒนาขนส่งมวลชน</p> <p>๑.๘ พัฒนาระบบโทรศัพท์ และอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง</p> <p>๑.๙ พัฒนาระบบผังเมือง / และงานการควบคุมอาคาร</p>	
<p>๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน</p>	<p>๒.๑ พัฒนารูปแบบวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์โดยชุมชนมีส่วนร่วมจัดการ และสร้างจุดเด่นที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว</p> <p>๒.๒ กำหนดโซน / รูปแบบท่องเที่ยว และบุคลากรท่องเที่ยว ภาศึทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยมีแผนที่ชัดเจนร่วมกัน</p> <p>๒.๓ ยกกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่น / วัฒนธรรมให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว และคงเอกลักษณ์ชุมชน</p> <p>๒.๔ พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน</p>	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หมายเหตุ
<p>๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตร / อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน</p>	<p>๒.๕ ส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการในการให้บริการด้านการท่องเที่ยว</p> <p>๒.๖ ส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยั่งยืน</p> <p>๒.๗ ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้คงอยู่และยั่งยืน</p> <p>๓.๑ ยกกระดับความรู้ / ทักษะด้านการเกษตร และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม</p> <p>๓.๒ เพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตรให้ได้มาตรฐาน และรวมกลุ่มวิสาหกิจในการบริหารจัดการ</p> <p>๓.๓ พัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับการบริหารจัดการจัดสรรน้ำ / ระบบนิเวศที่เหมาะสม</p> <p>๓.๔ สร้างความร่วมมือกับผู้ประกอบการในการพัฒนาธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐาน</p>	
<p>๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตคู่เศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>๔.๑ ยกกระดับคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสให้มีสวัสดิการที่ดี ได้มาตรฐานมีอาชีพทางเลือกที่เหมาะสม</p> <p>๔.๒ ส่งเสริมเด็ก / เยาวชนให้มีทักษะชีวิตที่ดี และเพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์ที่เหมาะสม</p> <p>๔.๓ ส่งเสริมคุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์ และความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นสู่ระดับภาค</p> <p>๔.๔ ส่งเสริมและเพิ่มโอกาสการมีงานทำและมีรายได้เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๔.๕ พัฒนาคูณภาพการศึกษาทั้งใน - นอกระบบตามอัธยาศัย และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก / เยาวชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม</p> <p>๔.๖ พัฒนาการกีฬาเด็ก / เยาวชน / ประชาชน พร้อมทั้งจัดหาสถานที่ / บำรุงรักษา ซ่อมแซม ให้พร้อมสำหรับการรองรับการพัฒนา</p> <p>๔.๗ พัฒนาส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี</p> <p>๔.๘ พัฒนาและส่งเสริมการป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ</p> <p>๔.๙ การพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมของประชาชน</p>	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หมายเหตุ
<p>๕. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ / ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และพลังงาน</p>	<p>๕.๑ พัฒนาระบบการบริหารจัดการขยะ / น้ำเสีย และมลภาวะอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>๕.๒ ปลุกฝังจิตสำนึกเด็ก / เยาวชน และประชาชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม / มีเครือข่ายเฝ้าระวังที่ดี</p> <p>๕.๓ อนุรักษ์ / ฟื้นฟูทรัพยากรที่ดิน ป่าไม้ ทะเล ชายฝั่ง โดยการจัดการแบบบูรณาการให้คงความอุดมสมบูรณ์ยั่งยืน และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เหมาะสม</p> <p>๕.๔ ส่งเสริมเครือข่าย / จัดตั้งศูนย์และกลไกเฝ้าระวังเตือนภัยด้านสิ่งแวดล้อม / ธรรมชาติ</p>	
<p>๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล</p>	<p>๖.๑ พัฒนาทักษะผู้นำ ระบบข้อมูลและยกระดับการวางแผนชุมชน ให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๖.๒ พัฒนาหน่วยงาน / ศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นให้มีทักษะ / เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และสามารถประยุกต์ความรู้ในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๖.๓ ส่งเสริมการบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ</p>	
<p>๗. ยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p>	<p>๗.๑ การป้องกันและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด</p> <p>๗.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเฝ้าระวังด้านยาเสพติด</p> <p>๗.๓ ร่วมส่งเสริมกิจกรรมการกีฬาให้ทุกหมู่บ้านได้มีการเล่นกีฬาเป็นประจำทุก ๆ วัน</p> <p>๗.๔ สนับสนุนการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p>	

บทที่ ๖

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

* _ * _ * _ * _ * _ * _ *

การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การปฏิบัติ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี (พ.ศ.๒๕๕๖ – ๒๕๖๑) ใช้สำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นต่าง ๆ และกำหนดแนวทางในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนพัฒนาสามปี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและจังหวัดชลบุรีให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และบูรณาการการพัฒนาร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลการพัฒนาให้เป็นรูปธรรมและก้าวหน้ายิ่งขึ้น

การติดตามและประเมินผล

องค์กรรับผิดชอบในการติดตามและประเมินผล ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ กำหนดให้คณะทำงานติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ติดตามแผนพัฒนาสามปีของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินแผนยุทธศาสตร์ในลำดับต่อไป

* _ * _ * _ * _ * _ * _ *

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่

(๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

๒. วิธีการติดตามประเมินผลแผนพัฒนา กำหนดขั้นตอนให้เป็นไปตามวิธีการติดตามและประเมินผล ดังนี้

(๑) คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างข้อกำหนด ขอบข่ายและรายละเอียดของงานที่จะมอบหมายให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการ เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

(๒) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติข้อกำหนด ขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

(๓) หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผล

(๔) ให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกที่ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผล รายงานผลการดำเนินการซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลต่อคณะกรรมการติดตามและประเมินผล เพื่อประเมินผลการรายงานผล เสนอความเห็นต่อผู้บริหารท้องถิ่น

(๕) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน